

νά ἔχωμεν πάντοτε ὑψωμένον τὸν βραχίονα καὶ τὴν χεῖρα, ἢ ὅποια μᾶς χρειάζεται διὰ νὰ κρατήσωμεν τὸ ἀλεξήλιόν μας, τὸ βίπιδιον, ἢ τὸ μανσῶν, καὶ ἐπισύρουν ἐπ' ἡμῶν τὴν προσοχὴν παντὸς διαβαίνοντος, καὶ ναοκόνουν τοὺς δακτύλους, καὶ ἀναγκάζουν τὴν χειρίδα νὰ πέσῃ καὶ νὰ φανῇ ὁ βραχίον . . .

— Ὅταν εἶνε ὠραῖος ὡς ὁ ἰδικός σου . . .

— . . . Καὶ ἐπιδεικνύεις τὴν χεῖρα καὶ τὰ δακτυλίδια . . .

— . . . Δακτυλίδια θαυμάσια . . .

— . . . Καὶ δὲν σοὶ ἐπιτρέπει νὰ ἔχῃς ὀφθαλμούς ὠραίους, ἐκφραστικούς, μελαγχολικούς, καὶ σοὶ καταστρέφει τὴν βίνα . . .

— Τί φοβερὸν δυστύχημα !

— . . . Καὶ πάντες θέλουσι νὰ τὰ περιεργασθῶσι, καὶ θαυμάζονται ἐκόλως, καὶ λησιμονοῦνται συχνάκις, καὶ χάνονται, καὶ σὲ ἐξομοιοῦσι πρὸς σχολαστικὸν καὶ περίεργον γραϊδίον ! Θεέ μου ! πόσον εἶμαι δυστυχής !

— Καὶ ὅμως ὁ Καῖσαρ μαι ἔλεγεν . . . Ἄλλὰ τοῦτο δὲν σὲ ἐνδιαφέρει !

— Μὴν εἶσαι κακὴ ! τί σοὶ ἔλεγεν ὁ Καῖσαρ ; λέγε το ταχέως !

— Μαὶ ὠμίλει περὶ σοῦ : ἀλλὰ εἶσαι τόσον δυστυχής, ὥστε οὐδὲν πλέον σὲ ἐνδιαφέρει .

— Πρὸς Θεοῦ ! Φάνη ! Θέλις νὰ μὲ βασανίζῃς ;

— Ἀποῦ τὸ θέλεις . . . μοὶ ἔλεγε Ἰδοῦ, ἀδελφὴ μου ! Ἀγαπῶ τόσον τὴν Φλώραν διότι εἶνε τόσον καλὴ, τόσο ἀγαθὴ ! Τὴ εὐγενὴς ψυχὴ, τὴ συμπαθὴ μορφή ! Καὶ πόσον πρωτότυπον καθιστᾷ τὴν μορφήν της τὸ ἐπίχειρ τῆς μυωπίας ἐλάττωμα ! Τῇ προσθέτει τι προκλητικὸν, πρωτοφανές, ἱπποτικόν. Ἐγὼ, ὠνειρεύθην πάντοτε γυναῖκα ἔχουσαν τὸ ἀπλανές ἐκεῖνο καὶ ἀμφίβολον βλέμμα : γυναῖκα ἠναγκασμένην νὰ κύπη διὰ νὰ μοὶ ὀμιλήσῃ, νὰ κλείῃ εὐγενῶς τὰ βλέφαρα, νὰ τείνῃ τοὺς μεγάλους, καὶ παιδευτικούς, καὶ περιέργους τοὺς ὀφθαλμούς . . .

Ὁ μικρὸς ποὺς τῆς Φλώρας ἐφησύχασε ἐπὶ τοῦ τάπητος, αἱ χεῖρες ἠτύχασαν, τὰ χεῖλη ἐμειδιῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἠκτινοβάλλουν . Ἡ θύελλα εἶχε παρῆλθει ὁ ἥλιος ἔλαμπεν.

Α. Φ.

Ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου οἱ «Καιροὶ» λαμβάνουσι γνῶσιν τῶν ἐν αὐτῷ συζητήσεων διὰ τοῦ τηλεφώνου.

Πρὸς τοῦτο οἱ στενογράφοι ὑπαγορεύουσι τὸ γραφὲν ὑπ' αὐτῶν μέρος τῆς συζήτησεως πρὸ τοῦ στομίου πολλῶν τηλεφώνων, τὰ ὅποια θέτουσιν εἰς συγκοινωνίαν τὸ τυπογραφεῖον τῆς ἐφημερίδος μετὰ τῆς αἰθούσης τοῦ κοινοβουλίου· εἰς δὲ στοιχειοθέτης ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ δέχεται τὰς λέξεις καὶ στοιχειοθετεῖ αὐτὰς ἀμέσως τῇ βοήθειᾳ μηχανισμοῦ τίνος.

Ἐκούσιοι παραμορφώσεις

ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Γ'

Ἡ κεφαλὴ.

Πολλῶ σπουδαιότεραι τῶν ἐκτεθεισῶν εἰσὶν αἱ παραμορφώσεις τῆς κεφαλῆς, αἵτινες οὕτως εἰσὶ βλάβαρὸν τι. Τὸ ἔθιμον ὅπως μεταβάλληται διὰ μηχανικῶν μέσων τὸ ἄνω μέρος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σφαιρικῆς κεφαλῆς φαίνεται ὅτι κατὰγεται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Τοῦτο ἐξάγεται ἔκ τινος χωρίου τοῦ Ἰπποκράτους, ἐν ᾧ οὗτος διδάσκει, ὅτι οἱ μακροκέφαλοι, οἵτινες ἐθεωροῦντο εὐγενεῖς, κατ' ἀρχὰς ἐσχηματίζοντο τεχνητῶς, ἀλλ' ὅτι τοῦτο προϊόντος τοῦ χρόνου δὲν ἦτο πλέον ἀναγκαῖον, διότι ἡ φύσις αὕτη ἀνέλθεον ὅπως ἡ μορφή αὕτη τῆς κεφαλῆς μὴ ἀπολεσθῇ. Ἐπ' ἴσης ὁ Πλίνιος ἀναφέρει μακροκέφαλον τινα λαόν, ὅστις κατόκει εἰς τὰ περίχωρα τῆς ἀρχαίας πόλεως Κερασσούντος. Ἐξ ἄλλου ὁ μέγας ἀνατόμος τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος, ὁ γερμανὸς Βεσάλιος ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐγένοντο διὰ μηχανικῶν μέσων βραχυκέφαλοι. Αἱ μητέρες τῶν Γερμανῶν, ἐνόμιζον ὁ Βεσάλιος, κατέκλιον τὰ τέκνα των κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς ζωῆς σχεδὸν πάντοτε ἐπὶ τῶν νώτων, ἐν ᾧ αἱ Βελγίδες κατέκλιον πάντοτε ἐπὶ τῆς πλευρᾶς, καὶ οὕτω κατέκλιον αὐτὰ δολιχοκέφαλα. Σπουδαῖον, ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἱστορίας τῆς ἀνατομίας, ἐστὶ ὅτι ὁ Βεσάλιος ἐγίνωσκε τὸ γεγονός ὅτι διάφοροι λαοὶ ἔχουσι διαφόρους μορφὰς τῆς κεφαλῆς, ὧν ἡ καταγωγὴ ἐξ ἄλλου δὲν εἶνε ἀρκούντως γνωστὴ.

Αἱ εἰδήσεις αὗται τῶν ἀρχαίων ἐξετιμήθησαν ὡς ἔδει, ὅτε ταξιδιωτῶν, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς, εὗρον εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, ἐν Περού, Μεξικῷ κ.λ. λαοὺς ὧν αἱ κεφαλὰὶ ἦσαν τεχνητῶς παραμορφωμέναι. Ἄλλ' οὐ μόνον ἐν Ἀμερικῇ, καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἔτι ἀπαντᾷ τοῦτο, ὡς λόγῳ χάριν ἐν τῇ νοτίῳ Γαλλίᾳ, Κωνσταντινουπόλει κ.λ. Ὅτε βαθμῆδον πλεῖστα παραμορφωμένα κρανία ἤλθον ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην, καὶ στολιζούσι τὰ μουσεῖα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ἐγένετο κατὰ ἄηλον τὸ φοβερὸν τοῦ πράγματος. Νῦν ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὑπόθεσις τις τοῦ Λούνδα ἀνευρόντος ποτὲ ἐν σπηλαίοις τισὶ τῆς Ἀμερικῆς τοιαῦτα κρανία, καὶ ἰσχυρίζομένου ἐνεκα τούτου τὴν καταστροφὴν ἀνθρώπινης τινὸς φυλῆς, ἰδίᾳ τὴν κεφαλὴν μεμορφωμένην ἐχούσης, ἦτο ἐσφαλμένη. Αἱ διαφοραὶ τοῦ σχήματος, αἵτινες τεχνητῶς παρὰ τοῖς Περουανοῖς παράγονται εἰς τέσσαρες.

Πρῶτον : αἱ κεφαλὰὶ λαμβάνουσι τὸ σχῆμα κυλίνδρου διευθυνομένου πλάγιως καὶ πρὸς τὰ ἄνω, οὕτως ὥστε ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ ὀπισθοκρανίου ἐστὶν ὑπερβαλλόντως μακρύτερα, ἐν ᾧ ἡ ὀριζοντία ὅλως μικρότερα, τοῦ συνήθους. Πάντα τὰ τὸ κρανίον ἀποτελοῦντα ὁστὰ εἰ-